

Τὸ Γαλαξειδί

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

Ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἐν Πειραιεὶ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν — Ἔτος 11ον — Μάρτιος 1961 — Ἀριθ. φύλλου 154

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΑΣΟΣ Ι. ΣΚΙΑΔΑΣ
Γ. Μ. ΓΕΡΟΣΙΔΕΡΗΣ
ΖΩΗ Κ. ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
Βασιλ. Γεωργίου Α'
(Μέγαρον Σπυράκης)
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Τηλέφωνον 40-807

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Τάσος Ι. Σκιαδάς
Αύστειντου και Παλληκαριδη 1
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ Σ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ Κ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ

Ἐγγιζούσης τῆς Ἀγίας και Μεγάλης ἑβδομάδος αισθανομαι ζωηρά την ἐπιθυμίαν να ἐπικοινωνήσω μετὰ τῶν ἀπανταχοῦ εὐρισκομένων συμπολιτῶν μου Γαλαξειδιωτῶν ἵνα και ἐγὼ ὡς τέκνον τῆς μεγάλης αὐτῆς οἰκογενείας και μετὰ τὰ συναίσθηματα τὰ ὁποῖα ἐκληρονόμησα ἀπὸ τῆν χριστιανικὴν οἰκογένειαν μου τῆν ἀγάπην πρὸς τῶν γενέτειραν και τὸν ἀνθρώπου τῆς, τοὺς διαμένοντας ἐκεῖ ὡς φρουροὺς τῶν παραδόσεων ἐνδομ. μεγάλου και ἐνδόξου παρελθόντος, τοὺς ἐκ διαφόρων λόγων ἀπομακρυνθέντας, τοὺς εἰς τῆν ξένην ἐργαζομένους ἀλλὰ πάντοτε νοσταλγοὺς, ἀπ' ἑτέρου δὲ να ἀπευθύνω τὰς εὐχὰς μου ἐπὶ ταῖς ἀγίαις ἡμέραις τῶν παθῶν και τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Εἶμαι εὐτυχὴς διότι τῆν χαρὰν τῆς ἐπικοινωνίας μου δίδει τὸ ἀγαπητὸ (Γαλαξειδί) ἡ μολεδικὴ ἐφημερίς τῆς Πατρὶδος ἡ ὁποία καταβάλλει ἀκόμους προσπάθειαι διὰ τὸ καλὸν και τῆν πρόοδον τοῦ Γαλαξειδίου, διὰ τῆν μεταδόσιν πληροφοριῶν και εἰδήσεων πρὸς ἐνδιαφέρον ὅλους μας και πού μας ἐνώνουν εἰς μίαν κοινωνίαν ἔχουσαν τοὺς αὐτοὺς πόθους και παλμούς καρδίας.

Ἀγαπητοὶ συμπολίται Γαλαξειδιῶται ἐπιθυμῶ να μεταδώσω πρὸς ὅλους ὑμᾶς τῆν φλογερὰν ἀφασίωσιν μου πρὸς τὸν Θεὸν και τῆν Ἐκκλησίαν Του και δὲν θὰ παραλείψω ὡς Ἱεράρχης να νουθετῶ τὰς ψυχὰς ὑμῶν συνιστῶν εἰς πάντας τόνους και ἐνίσχυσιν τῆς πίστεως, ἡ ὁποία γιγαντῶνει τὰς ψυχὰς και δοξάζει ὅσας τὸν διαθέτουν, ἀντλήσιν ἐλπίδων ἀπὸ τὸν φρικτὸν Γολγοθᾶν και ἀπὸ τὸν ζωηφόρον Τάφον τοῦ Κυρίου τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ὁποίου εὐχομαι να καταγάγῃ τὰς ψυχὰς ὅλων ἡμῶν.

Διάπυρος πρὸς Θεὸν Εὐχέτης

Κ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ἐπισκοπῆς

Ἀττικῆς Μεγαρίδος & Σαλαμίνας Ἰάκωβος

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΟΡΤΗ

25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

ΤΟΥ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ Κ. Κ. ΒΛΑΧΟΥ

—Λοιπὰ και χαρμόσυνος ἡ σημερινὴ ἡμέρα διὰ τὸ γένος.

—Ζωντανὴ ἡ ἡμερομηνία διὰ τὸ ἔθνος.

—Ἐορτὴ ἐορτῶν και πανηγυρῶν πανηγύρων.

—Γῆ και οὐρανὸς ἐνοῦνται σήμερον διὰ να ἐωρτάσουν ἀπὸ κοινού τῆν ἀγιοτάτην ἡμέραν τῆς Ἐλευθερίας ἀλλὰ και τῆς ἐσαρκώσεως ἐπιγῆς τοῦ Θεοῦ.

—Ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἀδούλωτος καιτοί πολλὰς ἀνυπεράσπιστος ὑψώνεται, ὡς ἕνα ὑποδειγματικὸν μετέωρον εἰς τῆν παγκόσμιον ἱστορίαν.

—Και διὰ τὸ σήμερον ἐορταζόμενον ἔθνικον τιναγοῦ δημιουργοῦσα ἕκαστος εἰς παγκόσμιον κλίμακα, θαυμάζει ὅπως και εἰς τὸ παρελθόν, μετὰ τὸ κάλος τῆς ἀγωνιστικῆς τῆς ἐπιμονῆς τοῦ λαοῦ και ἐπιγῆς τὸν χρόνον και τὸν χώρο να τὸ παραδείγμα τῆς.

—Ψυχομετρικῶς, τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων, μετὰ τῆν ἱστορίαν του, ἡ ὁποία δὲν ἀρνεῖται τῆν ἱστορίαν τῶν ἄλλων λαῶν ἔχει τὸ προσάδιμα τοῦ ΕΙΔΙΚΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ ΒΑΡΟΥΣ. Δι' αὐτὸ τὸ ψυχικὸν εἰδικὸν δάροδὸ ποιητῆς ἐγραψε:

Ἡ μεγαλωσύνη τῶν Ἑθνῶν
δὲν μετρίεται μετὰ τὸ σπέρμα
Μονάχα λογαριάζεται
μετὰ τῆς καρδίας τὸ αἷμα.

—Ἡ σημερινὴ ἡμέρα, ἡ ἐορταζομένη 25 Μαρτίου, εἶναι ὁ φεγγαροβελτισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία και διὰ τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ γεγονός δὲν παραδίδεται, ὡς τῆν ἀρχὴν τῆς ἀντικειμενικότητος, ὅπως

τῆν εἰδίδαεν ἡ ἀρχαία φιλοσοφία, οὗτε τῆν ἀρχὴν τῆς ὑποκειμενικότητος, ὅπως τῆν ἐθεμελίωσεν ὁ Χριστιανισμὸς.

—Ἐπιμένεται ἡ ψυχὴ αὐτὴ ἀπὸ τῶνδ' ἄσπικόν συμβολισμῶν τοῦ Ἐβήματος τῆς Πικρῆς και τοῦ Βρέχου τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ να ἐκφράσῃ διὰ μὲν τὸ πρῶτον τῆν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου και τοῦ πνεύματος, διὰ δὲ τὸν δεύτερον τῆν ἕνωσιν τῆς πρῆστας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

—Ὁ γιγαντῶν αὐτὸς ἐνόπλιος ἀγὼν ὑπῆρξε διμετώπος, μετὰ τῆν μίαν του ἐπιθεσιν κατὰ τῆς πανισχύρου Ἐξουσιαστικῆς ἀποκατάστασιν και τῆν ἑτέραν του τοιαύτην κατὰ τῆς διπλοσημῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας τῶν Ἰατρῶν.

—Διὰ τὸν ἀπολογισμὸν τῆς Ἐπάνου στάσεως, θὰ χρησιμοποιήσωμεν ὡς ἱστορικὴν γέφυραν τῆν χρονικὴν περιόδον, ἡ ὁποία σημεῖωει τῆν μὲν μίαν ἄκρην αὐτῆς στρατιωτικῆς ἐπιτυχῆς ἡμερομηνίας τῆς 29 Μαΐου 1453, τῆν δ' ἄλλην στρατιωτικὴν ἐπιτυχῆ ἡμερομηνίας τῆς 25 Μαρτίου 1821.

—Και πρῶτον ἀς σταθῶμεν ἐπὶ ὀλίγον εἰς τὸ ἄκρον τῆς γερᾶς τῆς χαρακτηριζόμενης 29 Μαΐου 1453 ὅθ' ἴδωμεν τότε:

«Ὅτι τῆν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀγίας Θεοδοσίας, Τρίτης τῆς Ἑβδόμης, ἡ «Αἰωνία Πόλις» ἡ «Πόλις τῶν Πασῶν Κεφαλῶν», τὸ «Κέντρον τῶν τεσσάρων τοῦ κόσμου μερῶν», ἡ «Βασίλειος τῶν Πόλεων» ἡ «Κωνσταντίνου πόλις», ὕστερα ἀπὸ ἀγώνων πενήτηκοντα τεσσάρων ἡμερῶν και ἰσχυρῶν μάχων ἐπιπτεν... Τὰ τῆν ἀρχὴν τῆς ἀντικειμενικότητος, ὅπως

ΑΠΟ ΤΑ ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΜΑΣ

ΟΙ ΑΠΟΔΗΜΟΙ ΚΑΙ Η ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΗ ΙΔΕΑ

Τοῦ κ. ΑΝΔΡΕΑ Δ. ΠΕΡΔΙΚΗ

Κατὰ τῆν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου, διεπιστώθη ἡ ἐπιτυχία τοῦ Δ. Σ. εἰς ὅλους σχεδόν τοὺς τομείους δράσεως τοῦ Συνδέσμου μας και τοῦτο ἀποτελεῖ ἕνα οἰκονομικὸν δῖον δίδει δὲ τὸ δικαίωμα να ἀνεγίζωμεν με ἀσίστοδο εἶναι τὸ μέλλον τοῦ Σωματείου μας.

Ἡ ἀνάπτυξις, τὸν τομείον — σημεῖον ὅπου ὑπῆρξεν ἐπιτυχία, ἐγένετο τὸ ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων και συνεπῶς ἡ ἀναφορά ἐδῶ ἐπὶ αὐτῶν θὰ ἴητο πλεονασμῶς.

Θὰ περιορισθῶ μόνον εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνον, ὅπου τὸ σημερινὸ Δ. Σ. ὄχι ἀπέτυχε, ἀλλὰ δὲν παροῦσισε τῆν ἀπαιτούμενην ἀπόδοσιν ἀπέδοσιν.

Βεβαίως, ἀκριβῶς (ἴσως μάλιστα και με κάποιαν ἀσυχρίαν) ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐπέληψεν και αὐτοῦ τοῦ θέματος, ἀλλὰ ἡ ἐφαρμοσμένη ἐπιτυχία ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ βραχυτάτη συζήτησις ἐποπεθετήθη και τὸ, λόγω τῆς ἐπικανδύου κάπως ἐπεκτάσεως αὐτόντων ἐκλείσιμον τῆς συζητήσεως, δὲν ἐπέτρεψαν να τοισθῇ ἡ σημερινὴ ἀπὸ τῆς Γ. Συνελεύσεως ἡ θέσις ἀπὸ τῆς Γ. Συνελεύσεως.

Καί εἶναι τὸ πρόβλημα τοῦτο, πᾶν δυοπλαχῶς ἡ ΧΑΛΑΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΤΙΚΟΥ ΚΡΙΚΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΕΝ Τῆ ΕΞΩΤΕΡΙΚῆ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ. Λέγω δὲ πᾶν ἄλλο, διότι και πρὸ ἐτῶν ἀντιμετωπίσθη τὸ ἴδιον πρόβλημα και ἐδόθη καὶ ποῖα ὅσως ἡ ὁποία ἔαν ὄχι ἐξηφάνισαν, πάντως ἀνέστησαν τὸν κύβητον τῆς διακοπῆς τῶν «συλλογικῶν» σχέσεων τῶν δύο Γαλαξειδιωτικῶν σωματείων.

Τέσσαρες εἶναι οἱ ὑπεύθυνοι φορεῖς τῆς ἐνόητος γενικῶς, τῶν Γαλαξειδιωτῶν κατὰ συνέπειαν καὶ τῆς ἐνόητος τῶν ἀποδόσεων μετὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι συμπολιτῶν:

α) ἡ διοίκησις τοῦ Συνδέσμου,
β) ἡ διοίκησις τῆς «Οἴανθης»,
γ) ἡ κοινοτικὴ ἀρχὴ και
δ) ἡ ἐφημερίς (διὰ τῶν ὑπευθύνων αὐτῆς).

Προσθέτω τὸν τέταρτον συντελεστῆν (τῆν ἐφημερίδα) μετὰ τῆς ἐξῆς ἑνώσιον. Ὅτι, ὅσον και ἐάν βάσει τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑφημερίδας, ἐκφορῆται τὰς ἀποδοσεις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις δὲν εἶναι ὄργανον μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἐντεταγμένων ἢ μὴ εἰς ἐν ἐκ τῶν δύο σωματείων μας και ἑποὶ δὴποτε ἐάν εὐρίσκωνται. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ διευθύνων ἡ οἱ διευθύνοντες τῆς ἐφημερίδας «ἐδυνατίζονται», ἀλλὰ και «ἐπυροδοῦνται», ἀκόμη να καλλιεργῶν τῆν ἐνόητη ὄσιν τῶν Γαλαξειδιωτῶν μετὰ τῆν μίαν του. Σημειῶει ἡ διεύρυνσις αὐτῆ τοῦ ρόλου τῆς ἐφημερίδος, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐνόητος ὑπὸ αὐτῆς ἴσως ἔγινε, ἀλλὰ τὸ ἔργον αὐτὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις ἔστι περιεσπύρετον τῆν προσπάθειαν πρὸς τῆν κατεῖλεσιν αὐτῆν, χωρίς

ἀποδοσῶν. Ὅτι, ὅσον και ἐάν βάσει τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑφημερίδας, ἐκφορῆται τὰς ἀποδοσεις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις δὲν εἶναι ὄργανον μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἐντεταγμένων ἢ μὴ εἰς ἐν ἐκ τῶν δύο σωματείων μας και ἑποὶ δὴποτε ἐάν εὐρίσκωνται. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ διευθύνων ἡ οἱ διευθύνοντες τῆς ἐφημερίδας «ἐδυνατίζονται», ἀλλὰ και «ἐπυροδοῦνται», ἀκόμη να καλλιεργῶν τῆν ἐνόητη ὄσιν τῶν Γαλαξειδιωτῶν μετὰ τῆν μίαν του. Σημειῶει ἡ διεύρυνσις αὐτῆ τοῦ ρόλου τῆς ἐφημερίδος, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐνόητος ὑπὸ αὐτῆς ἴσως ἔγινε, ἀλλὰ τὸ ἔργον αὐτὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις ἔστι περιεσπύρετον τῆν προσπάθειαν πρὸς τῆν κατεῖλεσιν αὐτῆν, χωρίς

ἀποδοσῶν. Ὅτι, ὅσον και ἐάν βάσει τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑφημερίδας, ἐκφορῆται τὰς ἀποδοσεις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις δὲν εἶναι ὄργανον μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἐντεταγμένων ἢ μὴ εἰς ἐν ἐκ τῶν δύο σωματείων μας και ἑποὶ δὴποτε ἐάν εὐρίσκωνται. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ διευθύνων ἡ οἱ διευθύνοντες τῆς ἐφημερίδας «ἐδυνατίζονται», ἀλλὰ και «ἐπυροδοῦνται», ἀκόμη να καλλιεργῶν τῆν ἐνόητη ὄσιν τῶν Γαλαξειδιωτῶν μετὰ τῆν μίαν του. Σημειῶει ἡ διεύρυνσις αὐτῆ τοῦ ρόλου τῆς ἐφημερίδος, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐνόητος ὑπὸ αὐτῆς ἴσως ἔγινε, ἀλλὰ τὸ ἔργον αὐτὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις ἔστι περιεσπύρετον τῆν προσπάθειαν πρὸς τῆν κατεῖλεσιν αὐτῆν, χωρίς

ἀποδοσῶν. Ὅτι, ὅσον και ἐάν βάσει τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑφημερίδας, ἐκφορῆται τὰς ἀποδοσεις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις δὲν εἶναι ὄργανον μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἐντεταγμένων ἢ μὴ εἰς ἐν ἐκ τῶν δύο σωματείων μας και ἑποὶ δὴποτε ἐάν εὐρίσκωνται. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ διευθύνων ἡ οἱ διευθύνοντες τῆς ἐφημερίδας «ἐδυνατίζονται», ἀλλὰ και «ἐπυροδοῦνται», ἀκόμη να καλλιεργῶν τῆν ἐνόητη ὄσιν τῶν Γαλαξειδιωτῶν μετὰ τῆν μίαν του. Σημειῶει ἡ διεύρυνσις αὐτῆ τοῦ ρόλου τῆς ἐφημερίδος, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐνόητος ὑπὸ αὐτῆς ἴσως ἔγινε, ἀλλὰ τὸ ἔργον αὐτὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις ἔστι περιεσπύρετον τῆν προσπάθειαν πρὸς τῆν κατεῖλεσιν αὐτῆν, χωρίς

ἀποδοσῶν. Ὅτι, ὅσον και ἐάν βάσει τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑφημερίδας, ἐκφορῆται τὰς ἀποδοσεις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις δὲν εἶναι ὄργανον μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἐντεταγμένων ἢ μὴ εἰς ἐν ἐκ τῶν δύο σωματείων μας και ἑποὶ δὴποτε ἐάν εὐρίσκωνται. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ διευθύνων ἡ οἱ διευθύνοντες τῆς ἐφημερίδας «ἐδυνατίζονται», ἀλλὰ και «ἐπυροδοῦνται», ἀκόμη να καλλιεργῶν τῆν ἐνόητη ὄσιν τῶν Γαλαξειδιωτῶν μετὰ τῆν μίαν του. Σημειῶει ἡ διεύρυνσις αὐτῆ τοῦ ρόλου τῆς ἐφημερίδος, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐνόητος ὑπὸ αὐτῆς ἴσως ἔγινε, ἀλλὰ τὸ ἔργον αὐτὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις ἔστι περιεσπύρετον τῆν προσπάθειαν πρὸς τῆν κατεῖλεσιν αὐτῆν, χωρίς

ἀποδοσῶν. Ὅτι, ὅσον και ἐάν βάσει τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑφημερίδας, ἐκφορῆται τὰς ἀποδοσεις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις δὲν εἶναι ὄργανον μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἐντεταγμένων ἢ μὴ εἰς ἐν ἐκ τῶν δύο σωματείων μας και ἑποὶ δὴποτε ἐάν εὐρίσκωνται. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ διευθύνων ἡ οἱ διευθύνοντες τῆς ἐφημερίδας «ἐδυνατίζονται», ἀλλὰ και «ἐπυροδοῦνται», ἀκόμη να καλλιεργῶν τῆν ἐνόητη ὄσιν τῶν Γαλαξειδιωτῶν μετὰ τῆν μίαν του. Σημειῶει ἡ διεύρυνσις αὐτῆ τοῦ ρόλου τῆς ἐφημερίδος, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐνόητος ὑπὸ αὐτῆς ἴσως ἔγινε, ἀλλὰ τὸ ἔργον αὐτὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις ἔστι περιεσπύρετον τῆν προσπάθειαν πρὸς τῆν κατεῖλεσιν αὐτῆν, χωρίς

ἀποδοσῶν. Ὅτι, ὅσον και ἐάν βάσει τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑφημερίδας, ἐκφορῆται τὰς ἀποδοσεις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις δὲν εἶναι ὄργανον μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἐντεταγμένων ἢ μὴ εἰς ἐν ἐκ τῶν δύο σωματείων μας και ἑποὶ δὴποτε ἐάν εὐρίσκωνται. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ διευθύνων ἡ οἱ διευθύνοντες τῆς ἐφημερίδας «ἐδυνατίζονται», ἀλλὰ και «ἐπυροδοῦνται», ἀκόμη να καλλιεργῶν τῆν ἐνόητη ὄσιν τῶν Γαλαξειδιωτῶν μετὰ τῆν μίαν του. Σημειῶει ἡ διεύρυνσις αὐτῆ τοῦ ρόλου τῆς ἐφημερίδος, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐνόητος ὑπὸ αὐτῆς ἴσως ἔγινε, ἀλλὰ τὸ ἔργον αὐτὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις ἔστι περιεσπύρετον τῆν προσπάθειαν πρὸς τῆν κατεῖλεσιν αὐτῆν, χωρίς

ἀποδοσῶν. Ὅτι, ὅσον και ἐάν βάσει τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑφημερίδας, ἐκφορῆται τὰς ἀποδοσεις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις δὲν εἶναι ὄργανον μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἐντεταγμένων ἢ μὴ εἰς ἐν ἐκ τῶν δύο σωματείων μας και ἑποὶ δὴποτε ἐάν εὐρίσκωνται. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ διευθύνων ἡ οἱ διευθύνοντες τῆς ἐφημερίδας «ἐδυνατίζονται», ἀλλὰ και «ἐπυροδοῦνται», ἀκόμη να καλλιεργῶν τῆν ἐνόητη ὄσιν τῶν Γαλαξειδιωτῶν μετὰ τῆν μίαν του. Σημειῶει ἡ διεύρυνσις αὐτῆ τοῦ ρόλου τῆς ἐφημερίδος, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐνόητος ὑπὸ αὐτῆς ἴσως ἔγινε, ἀλλὰ τὸ ἔργον αὐτὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις ἔστι περιεσπύρετον τῆν προσπάθειαν πρὸς τῆν κατεῖλεσιν αὐτῆν, χωρίς

ἀποδοσῶν. Ὅτι, ὅσον και ἐάν βάσει τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑφημερίδας, ἐκφορῆται τὰς ἀποδοσεις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις δὲν εἶναι ὄργανον μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἐντεταγμένων ἢ μὴ εἰς ἐν ἐκ τῶν δύο σωματείων μας και ἑποὶ δὴποτε ἐάν εὐρίσκωνται. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ διευθύνων ἡ οἱ διευθύνοντες τῆς ἐφημερίδας «ἐδυνατίζονται», ἀλλὰ και «ἐπυροδοῦνται», ἀκόμη να καλλιεργῶν τῆν ἐνόητη ὄσιν τῶν Γαλαξειδιωτῶν μετὰ τῆν μίαν του. Σημειῶει ἡ διεύρυνσις αὐτῆ τοῦ ρόλου τῆς ἐφημερίδος, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐνόητος ὑπὸ αὐτῆς ἴσως ἔγινε, ἀλλὰ τὸ ἔργον αὐτὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις ἔστι περιεσπύρετον τῆν προσπάθειαν πρὸς τῆν κατεῖλεσιν αὐτῆν, χωρίς

ἀποδοσῶν. Ὅτι, ὅσον και ἐάν βάσει τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑφημερίδας, ἐκφορῆται τὰς ἀποδοσεις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις δὲν εἶναι ὄργανον μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἐντεταγμένων ἢ μὴ εἰς ἐν ἐκ τῶν δύο σωματείων μας και ἑποὶ δὴποτε ἐάν εὐρίσκωνται. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ διευθύνων ἡ οἱ διευθύνοντες τῆς ἐφημερίδας «ἐδυνατίζονται», ἀλλὰ και «ἐπυροδοῦνται», ἀκόμη να καλλιεργῶν τῆν ἐνόητη ὄσιν τῶν Γαλαξειδιωτῶν μετὰ τῆν μίαν του. Σημειῶει ἡ διεύρυνσις αὐτῆ τοῦ ρόλου τῆς ἐφημερίδος, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐνόητος ὑπὸ αὐτῆς ἴσως ἔγινε, ἀλλὰ τὸ ἔργον αὐτὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις ἔστι περιεσπύρετον τῆν προσπάθειαν πρὸς τῆν κατεῖλεσιν αὐτῆν, χωρίς

ἀποδοσῶν. Ὅτι, ὅσον και ἐάν βάσει τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑφημερίδας, ἐκφορῆται τὰς ἀποδοσεις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις δὲν εἶναι ὄργανον μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἐντεταγμένων ἢ μὴ εἰς ἐν ἐκ τῶν δύο σωματείων μας και ἑποὶ δὴποτε ἐάν εὐρίσκωνται. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ διευθύνων ἡ οἱ διευθύνοντες τῆς ἐφημερίδας «ἐδυνατίζονται», ἀλλὰ και «ἐπυροδοῦνται», ἀκόμη να καλλιεργῶν τῆν ἐνόητη ὄσιν τῶν Γαλαξειδιωτῶν μετὰ τῆν μίαν του. Σημειῶει ἡ διεύρυνσις αὐτῆ τοῦ ρόλου τῆς ἐφημερίδος, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐνόητος ὑπὸ αὐτῆς ἴσως ἔγινε, ἀλλὰ τὸ ἔργον αὐτὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις ἔστι περιεσπύρετον τῆν προσπάθειαν πρὸς τῆν κατεῖλεσιν αὐτῆν, χωρίς

ἀποδοσῶν. Ὅτι, ὅσον και ἐάν βάσει τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑφημερίδας, ἐκφορῆται τὰς ἀποδοσεις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις δὲν εἶναι ὄργανον μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἐντεταγμένων ἢ μὴ εἰς ἐν ἐκ τῶν δύο σωματείων μας και ἑποὶ δὴποτε ἐάν εὐρίσκωνται. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ διευθύνων ἡ οἱ διευθύνοντες τῆς ἐφημερίδας «ἐδυνατίζονται», ἀλλὰ και «ἐπυροδοῦνται», ἀκόμη να καλλιεργῶν τῆν ἐνόητη ὄσιν τῶν Γαλαξειδιωτῶν μετὰ τῆν μίαν του. Σημειῶει ἡ διεύρυνσις αὐτῆ τοῦ ρόλου τῆς ἐφημερίδος, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐνόητος ὑπὸ αὐτῆς ἴσως ἔγινε, ἀλλὰ τὸ ἔργον αὐτὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις ἔστι περιεσπύρετον τῆν προσπάθειαν πρὸς τῆν κατεῖλεσιν αὐτῆν, χωρίς

ἀποδοσῶν. Ὅτι, ὅσον και ἐάν βάσει τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑφημερίδας, ἐκφορῆται τὰς ἀποδοσεις τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου, ἐν τούτοις δὲν εἶναι ὄργανον μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἐντεταγμένων ἢ μὴ εἰς ἐν ἐκ τῶν δύο σωματείων μας και ἑποὶ δὴποτε ἐάν εὐρίσκωνται. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ διευθύνων ἡ οἱ διευθύνοντες τῆς ἐφημερίδας «ἐδυνατίζονται», ἀλλὰ και «ἐπυροδοῦνται», ἀκόμη να καλλιεργῶν τῆν ἐνόητη ὄσιν τῶν Γαλαξειδιωτῶν μετὰ τῆν μίαν του. Σημειῶει ἡ διεύρυνσις αὐτῆ τοῦ ρόλου τῆς ἐφημερίδος, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐνόητος ὑπὸ αὐτῆς ἴσως

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Πρός: «τὸ Γαλαξειδί»

(Διὰ τὴν νέαν ἐπιτροπὴν)

(Τῆς Διευθύνσεως)

Ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω καὶ δημοσίως τὰ συγχαρητήριά μου πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς νέους συμπολίτας οἱ ὅποιοι ἀπετέλεσαν τὴν Ἐπιτροπὴν ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος μας.

Συγχαρητήρια καὶ διὰ τὴν ἀπόφασίν των ν' ἀναλάβουν τὸ βαρὺ αὐτὸ ἔργον καὶ διὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ ἔργου αὐτοῦ, μὲ τὰ δύο φύλλα τὰ ὅποια μὰς ἔδωσαν.

Κυρίως ἀπὸ τὸ δεύτερον φύλλον (τοῦ Φεβρουαρίου) διαφαίνεται ἡ ἐπιτυχία τοῦ Συνδέσμου, ὡς πρὸς τὴν κατεπείγουσαν τὴν προαγωγήν εἰς τὰ ὅποια ἀνέθεσε τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐφημερίδος. Πιστάκι ἐστὶν ἡ ἐπιτυχία ποὺ μὰς δίδουν νὰ φέρῃ τὴν σφραγίδα τῆς προσπαθείας των πρὸς τὴν πληρότητα τοῦ ἔργου των, τὸ ὅποιον εἶναι ἀτέλεστον εἰς τὰς μορφὰς καὶ τὴν ἀξίαν του.

Ἐύχομαι ὁλοψύχως νὰ πετύχουν καὶ εἰς τὴν συνέχειαν καὶ εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ δημοσιογραφικοῦ μας ὄργανου.

Καὶ ἐμεῖς, οἱ ἀποχωρησάντες ἀπὸ τῆς ἄμεσον αὐτῆς εὐθύνης (καὶ λέγω ἄμεσον, διότι ἐμμεσῶς εὐθύνουμεθα ὅσοι οἱ συμπολίται διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐφημερίδος), θὰ σταθώμεν εἰς τὸ πλεῖρον των. Ὅμως, τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τῆς ἐφημερίδος (κυρίως τῶν ἠθικῶν τοιαύτων) τὴν φέρουν κυρίως οἱ νέοι μας αὐτοὶ, πιστεύω μὲ ὅτι ἔχουν συνειδητοποιήσει ἐπαρκῶς αὐτὴν τὴν εὐθύνην.

Ἄς μοῦ ἐπιτρέψουν νὰ τονίσω ἐπι γυνῶν αὐτοῦ τοῦ ἔργου, εἶναι ἡ ἀγάπη. Ἀγάπῃ γιὰ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα μας καὶ τὰ προβλήματα τῆς, ἀγάπῃ γιὰ τοὺς συμπολίτας ὅλους, ἀπὸ τὸν πικρὸν σὲ σῆμα καὶ περιεχόμενον μέχρι τὸν πικρὸν ἠθικό, ἀγάπῃ γιὰ τὴν ἰδέαν τοῦ ὑψηλοῦ. Ἡ ἀγάπη φέρει πάντοτε τὴν κατανόησιν καὶ ἕκείνη μὲ τὴν σειρά τῆς, στήν περίπτωσίν μας, φέρει εὐσέβεια τῶν βασικῶν αὐτῶν παραγόντων καὶ ἐπιπέδων γίγνησιν δημιουργίας, πρὸς εἰς καὶ πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ἀποτέλεσιν, ὁ σκοπὸς αὐτοῦ τοῦ ἔργου ποὺ ἀνέλθω.

Καλοῦνται νὰ στήσουν γεφύρια, ποὺ θὰ καλύψουν τὰ κενὰ, θὰ ἀναβλύσουν τὴν διαφορὰ καὶ θὰ ἀναμύσουν τὰ «κοινὰ» τὰ «συνδετικὰ» σημεῖα.

Καλοῦνται νὰ ἐπιτελέσουν ἕνα ἔργο βαθεῖα ἀνθρώπινο, γι' αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ θεριέψουν τὴν ἀνθρωπιά τους.

Αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἠθικῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου των. Ἡ ἄλλη, ἡ τεχνικὴ ἐπιτυχία, ἡ καλὴ δηλοῦσα ἐφημερίδα αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ, εἶναι ἐξήματα δουλείας, ἀξέφραστον ἰκανότητων, γνώσεων, ἰδεῶν κλπ.

Περαιῶν, ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκφράσω καὶ τὰς θερμότερας εὐχαριστίας πρὸς ὅλους τοὺς συνεργασθέντες μου οἱ ὅποιοι ἐπὶ μίαν πεντηκταεταίαν συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἐφημερίδος μας, ὡς ἐνὸς ζωντανοῦ τοπικοῦ φύλλον. Ἡ βοήθειά των ἦτο σημερινὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ. Διαπιστῶν τὴν θερμὴν παράκλησιν πρὸς ὅλους, νὰ συνεργασθῶν μὲ τὴν σημερινὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐφημερίδος, μὲ τὴν ἴδιαν πίστιν, εἰς ἐξυπηρετοῦν τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ

τὴν ἴση τοιαύτη, ὥστε προεβλέπετο περιουσιμὸς ἀριθμὸς τοιαύτων ἐκδηλώσεων καὶ διὰ τὰς λοιπὰς θρεῖται αὐτὰ νὰ πληρῶνουν... ἀντενοίκιον. Ἐπειδὴ λίγη ἀπὸ τὸν καιρὸν ἡ σύμβουσις ριχνόμεν ἡμῶν τοιμήρη ἰδέα. Ἡ Κοινότης νὰ μὴν τὸ ἐνοικίωσιν πῶλον. Ὅσα ἔχη ζῆμιον τὰ ἐνοικίωσιν μὲ τὸ ὅποιον, ἂν μὴ τὸ ἄλλο θὰ ἐπιφέρει μικροεπιτοκικές. Ὅσα δύνανται ὅμως ἀντὶ τούτου νὰ ἐπιβάλῃ μικρὸν ἐνοίκιον εἰς ἕκαστον ἐκδηλωσιν ἡμετέραν, χορῶν, θεάτρων, κλπ. καὶ νὰ ἐπιφέρει τὸ ἀντιτάξιμον καὶ νὰ ἔχη καὶ εὐθεράν τὴν αἴθουσαν.

Ἡ νεότης καὶ τὸ γῆρας ἀνεκάρθων ἔτυχον ἰδιαιτέρας ὑπὸ τῆς πολιτείας μερίμνης καὶ φροντίδος. Διὰ τούτο τὸ εὐαγὲς αὐτὸ ἔθροισμα ἀποκτὰ καὶ ἰδιαιτέρας σημασίας. Ὁλομεν μόνον νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ὅσα αἱ ἐνέργειαι ἔχουν ἐπαρκῶς προγραμματισθεῖ, ὥστε νὰ προχωρῶν μὲ ἐπὶ τοῦ ἀσφαλτοῦ. Ἡ ἡθικὴ καὶ ἠθικὴ ἀγωγή τῶσων τῶν πολιτῶν δύνανται καὶ τὸ ἐπίσημον Κράτους, θὰ ἔλθῃ, εὐελπιστοῦμεν σύντομα.

ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ

Ἐπιπροσέτιον καὶ ἡμεῖς τὰς ἐνέργειας διὰ τὴν ἴδρυσιν ἐν Γαλαξειδίῳ τοῦ Γηροκομείου, εἰς τὴν δωρεῇ δισίω οἰκίᾳ Τσαλαγκίρα. Ὅς ἐξ ἐπιπροσφρίβημεν τοῦτο θὰ εἶναι ἡ γηροκομείον ἀσκήσου τῶν περιφερειῶν, ἢ τῆς σφειρῆς τοιαύτου.

Ἡ νεότης καὶ τὸ γῆρας ἀνεκάρθων ἔτυχον ἰδιαιτέρας ὑπὸ τῆς πολιτείας μερίμνης καὶ φροντίδος. Διὰ τούτο τὸ εὐαγὲς αὐτὸ ἔθροισμα ἀποκτὰ καὶ ἰδιαιτέρας σημασίας. Ὁλομεν μόνον νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ὅσα αἱ ἐνέργειαι ἔχουν ἐπαρκῶς προγραμματισθεῖ, ὥστε νὰ προχωρῶν μὲ ἐπὶ τοῦ ἀσφαλτοῦ. Ἡ ἡθικὴ καὶ ἠθικὴ ἀγωγή τῶσων τῶν πολιτῶν δύνανται καὶ τὸ ἐπίσημον Κράτους, θὰ ἔλθῃ, εὐελπιστοῦμεν σύντομα.

ΕΠΑΙΝΗΤΗ

Εἶναι ἀρκετὰ ἐπιανετὴ ἡ προσπάθεια τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἁγ. Νικόλαου διὰ τὸν ἐμπειρισμὸν τοῦ ναοῦ. Πράγματι ἡ ἐκκλησία ἀλλοτετελεῖται ὄχι μὲ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν καθαρότητα καὶ ἐπισκευῇ. Εἰς ὅλους ἀνίκει ἕνα μὲ γὰλο εὐγε.

Στὴν νέαν ἐπιτροπὴν τῆς Ἐφημερίδος.

Τὸ συμπαθὲς «ΤΡΙΟ» τῆς διευθυντικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς ἐφημεριδοῦσας μὰς ἀξίζει τὰ πλεονεκτήματα σαγχαρητήρια γιὰ τὸ «Γαλαξειδί» ποὺ μὰς τὸ παρουσίασε ὁμοίως μὲ ζωνηρὴ ἀλλαγὴ ἀπὸ τὸ μέγεθός του ὡς τὸ ποικίλο περιεχόμενό του.

Διαβάσεται ἀνετα καὶ ἔχει ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὡς πὸ τέλος μὴ χαροῦ μενη χωματιστὴ πνοή. Μία γηραιὰ κυρία μοῦ ἔλεγε:

—Τούτῃ τῇ φασὶ εὐχαριστήθηκα διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ «Γαλαξειδίου»: Πλὴν ζωνηρὰ τὰ γράμματα ποὺ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐξέδωκεν ἡμεῖς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὡς πὸ τέλος μὴ χαροῦ μενη χωματιστὴ πνοή. Μία γηραιὰ κυρία μοῦ ἔλεγε:

ΜΙΝΑ ΧΑΤΖΗ

(Διὰ τὸ Γυμνάσιον)

Διὰ τὸν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον L. Θὰ ἤθελα ἀγαπητὴ L νὰ κάνω ἕνα σχόλιον εἰδικὰ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅποιον θίγεις τὸ ζήτημα τοῦ Γυμνασίου. Πράγματι τὸ γυμνάσιον εἶναι εἰς ἕκ τῶν μεγαλυτέρων συντελεσῶν τῆς ὑπερῶσης ζωῆς καὶ κινήσεως. διὰ τὸ Γαλαξειδί.

Δὲν ὑπάρχει λόγος νομίζω ὅλα τὰ μέρη νὰ διαθέτουν πρὸς ὅσα ἴσως ἢ Χίος τὸν κ. Ἀνδρεᾶν. Καὶ τὸ Γαλαξειδί διέθεσε καὶ διαθέτει ἄτομα τὰ ὅποια προσφέρουν τὴν περιουσίαν των, καὶ ἀκόμη προσφέρουν τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν των.

Ἐὰν ἡ διάθεσις αὐτῆ γίνεται εἰς ἄλλαν τομεᾶ εἶναι ὅτι ἐκεῖνον αὐτὰ θεωροῦν σπουδαιότερον.

Ἡ ἴδρυσιν π. χ. ἐνὸς ἰατρικοῦ ὕψους τῆς περιουσίαν των ἀπὸ τῶν ὁσθητῶν, ἐτέθη εἰς προτέριον μοῖραν.

Καὶ ὁ μέγας κληρονομὸς εἶχε ἀπόλυτον δικαίον.

Ἡ δημιουργία μᾶς ἐπαγγελματικῆς σχολῆς, εἰς τὴν ὅποιαν ἀπαρτῶν νεώτους θὰ ἐμάνθαν ἀρχὴν καὶ θὰ ἐνοικίωσαν αὐτὸ ἔχει ἐὰν ἐμβωθύνωμε τὸ μέτρον τῆς ἀξίας του.

Οἱ σύλλογοι καὶ οἱ δωρεῖται θὰ φέρουν τὸν χαρακτήρα τῆς ἐπιχορηγίας, χωρὶς ἢ συνεισφορά των νὰ ὑπολογίζεσθαι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν.

Συνιστοῦμεν τὸν προσπαθειῶν καὶ ἐνεργειῶν μας δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα, μόνον ἢ κινήσει διὰ τὸν χωματισμὸν τοῦ Γυμνασίου μας, ὡς ναυτικοῦ δύνανται νὰ χρησιμεύσῃ.

Ὅλα τὰ ἄλλα θὰ εἶναι ἡμέτερα.

Ὅθεν μᾶλλον ἐκκλίθητε πρὸς τοὺς δυναμένους πρέπει καὶ μόνον νὰ κάνωμεν, ἵνα βοηθηθῶσιν ὅπως τὸ Γυμνάσιόν μας γίνῃ Ναυτικὸν Γυμνάσιον.

Καὶ ἐμμεθὰ θέλωμεν ὅτι οἱ Γαλαξειδιῶτες, ὅπως ὄχιαν παρῶσθαι ἀνάγκη ἀπὸ τριτάτων τὸ ἕκαστον.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

Table listing donors and amounts for the school fund. Columns include names (e.g., Κων/νος Σκαντζής, Δημ. Στίγκας), years (1960-1961), and amounts.

Κοινωνικά

ΓΕΝΗΣΕΙΣ

— Ἡ κ. Σοφία Κ. Ντάρα ἔτεκεν ἄρσεν.

— Ἡ κ. Ζιζή Ε. Κόρδα ἔτεκεν ἄρσεν.

— Ἡ συμπολίτις κ. Χρυσούλα Μ. Κρητικὸν (τὸ γένος Νικ. Ἀγραφιῶτου) ἔτεκεν ἄρσεν.

Εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

Εἰς τὸν I. Ναὸν Ἁγίου Κωνσταντίνου Πειραιῶς ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Δημ. Ἀνδρεᾶ ἀδελφικοῦ τοῦ Ε. Ν. καὶ τῆς συμπολίτιδος δ. Μαίρης Παλαπέρου.

Εὐχόμεθα νὰ ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπέθανεν εἰς Ἀθήνας καὶ κηδεύθη εἰς Γαλαξειδίον ὁ Πύθιμος Μοσχολίδης πλοίαρχος Ε. Ναυτικοῦ.

Ἀπέθανεν καὶ ἐκηδεύθη εἰς Ἀθήνας ὁ Ἀντώνιος Δημητρίου Μερίντζος, πλοίαρχος Ε. Ναυτικοῦ.

Ἀπέθανεν εἰς Γαλαξειδίον ὁ Νικόλαος Σχαντζιάνης.

Εἰς τοὺς οἰκείους θεομὲν συνελπηθήσονται.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἀφίχθησαν οἱ κάτωθι συμπολίται: Γ. Μακρῆς, Χ. Μαραῖτης, Ε. Μαμαρέλης, Ν. Καμμένος, Δ. Σουλάντζος, Δ. Βλάχος, Μ. Μαστροπαναγιώτης, Η. Στρογγυλός, Α. Μηνάς, Δ. Πλαστής, Ε. Κωστήλλος.

Ἡ ἐφημερίς τοὺς εὐχεταὶ τὸ καλὸν ἔλθῃ.

Ἡ ἐφημερίς τοὺς εὐχεταὶ τὸ καλὸν ἔλθῃ.

Ἀφίχθησαν ἐξ Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς οἱ κάτωθι συμπολίται: Ὁ κ. Θωμάς Μηνάς μετὰ τῆς συζύγου του. Ἡ κ. Μαρία Γ. Σεβινάλη μετὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς δ. Στρίγγου. Ὁ συμπολίτης κ. Νικόλ. Καμμένος πλοίαρχος.

Τοὺς εὐχόμεθα εὐχάριστον διαμονήν.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀνεχώρησαν ναυτολογηθέντες οἱ κάτωθι συμπολίται: Γ. Μασδίκης, Ν. Τουναντζής, Σ. Βλάχος, Ν. Σταμπούλης, Θ. Παπαπέτρος καὶ I. Τσιγαρίδης.

Ἡ ἐφημερίς τοὺς εὐχεταὶ καλὰ ταξίδια.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸν ἀγαπητὸν μας ἀνεψιὸν καὶ ἐξοδωτὸν Νικόλαον Εὐθ. Τουρνιζῆν λαβόντα τὸ δίπλωμα τοῦ Βου μηχανικοῦ κατὰ τὰς τελευταίας ἐξετάσεις συγχαίρομεν ἐγκαρδίως, εὐχόμενοι ὁλοψύχως καὶ εἰς ἀνώτερα.

Οἰκαγένεια ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΡΚΕΤΗ

Εἰς τὴν νεοαρχιεπισκοπὴν ἔξ Ἰταλίας νεαρὸν συμπολίτην Ἰωάννην Διον. Ζαχαροπούλου λυβόλησαν τὸ δίπλωμα τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν τῆς εὐχόμεθα καλὴν σταδιοδρομίαν εἰς δὲ τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς θεομὲν συγχαρητήρια.

Οἰκογ. Εὐθυμίου Δεδουσί.

Ἐξατάξιον πλήρες διὰ τῶν ἐνεργειῶν των καὶ μόνον, ταιουτοτρόπος καὶ τὰρα δὲν θὰ μείνουν ἀδρανεῖς.

Καὶ διὰ τὴν ὁμοιομορφίαν μὲ πατριωτικὸς χαιρετισμὸς Α.

Πληροφορίαι

— Ὁ κ. Ἰωάν. Δ. Μητρόπουλος ἀρίστη σύμβουλος τῆς Δ.Ε.Η., ὡς ἐκπρόσωπος τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς.

— Ὁ συμπολίτης κ. Νικόλαος Ε. Τουρνιζῆς κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων ἔλαβε τὸ δίπλωμα Βου μηχανικοῦ. Θεομὲν συγχαρητήρια.

— Ὁμοίως κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων ἔλαβε τὸ δίπλωμα Βου μηχανικοῦ ὁ κ. Γεώργιος Μπαγουλῆς. Θεομὲν συγχαρητήρια.

— Ὁ συμπολίτης μας κ. Ἡλίας Χαλιδεῶνης κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων, ἔλαβε δίπλωμα μηχανοδηγοῦ. Θεομὲν συγχαρητήρια.

— Ἡ νεαρὰ συμπολίτις δ. Ἄσπια Λαγκαυράνη ἐξελέγη Γενικὴ Προμηθεύστρα τοῦ συλλόγου Παρονασσίδων. Ἡ ἐφημερίς τῆς εὐχεταὶ εὐδόξωσαν καὶ καρποφορίαν τῶν ἐργασίων τῆς θηρείας τῆς.

— Εὐχαριστίας πληροφοροῦμεθα ὅτι εὐγενῆς κυρία διατίθει διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἀναγκαίου πλοῦτος, δι' ἀσφαλτοστρωσίν ἑνὸς δρόμου εἰς τὸν τόπον μας. Ἀποτελεῖ δέξιμα μεγάλῃ ἀγάπῃ πρὸς τὸ Γαλαξειδί καὶ συγχαίρομεν τὴν εὐγενῆ κυρία.

ΜΕΛΙΤΕΣ

ΓΡΑΜΜΕΣ

* Ἐνυκλιόθηρος τὸ θεατρικὸν ἔργον τοῦ Τζῶν Γκολοουρέθι «Ὁ πρῶτος καὶ ὁ τελευταῖος» δρᾶμα εἰς τρεῖς πράξεις κατὰ μετάφρασιν τοῦ συμπολίτου Δεδουσί Χαρδαβέλλα.

* Ἐνυκλιόθηρος τὸν νέον βιβλίον μυθιστορήμα «Λευκός καὶ ὄχι ὄχι», τῆς συμπολίτιδος λογοτέχνου Κωστούλας Ἰω. Μητροποιοῦ. Ἡ συμπολίτις λογοτέχνης μετὰ τὴν πρόκρισιν τοῦ παλαιῦ νοτιέχου κ. Πλασσοβίτη διὰ τὸ βραβεῖον τῶν 12 ἐπέτεχε τὴν ἐπιλογήν διὰ τὸν περὶ τῶν βιβλίων τῆς «Δύο Ἐποχές» καὶ ἤθελε πρώτη μεταξὺ τῶν νεωτέρων.

* Ἡ Γαλαξειδιώτικὴ ἑνωσις νέων ἐργαστοποισίαν, μὲ ἀρετὴν ἐπιτυχίαν ἐκδόθη εἰς Λουτράκι καὶ Ἠρόσιον.

* Ὁ πελοπονησιακὸς ὄμιλος Ἀθηνῶν διοργανῶναι διήμερον ἐκδρομὴν μὲ διανυκτερεύσασιν τὸ βῆμα τοῦ Πάργα εἰς τὸ Γαλαξειδί.

* Συνεχίζεται εἰς τὸ Φουγιε τοῦ ἠθροτικοῦ θεάτρου Πειραιῶς ἡ ἐκθεσις καλλιτεχνικῆς δραστηριότητος τῶν μέλων τοῦ Φ.Σ. «Ζήνων».

* Ὁ μεγαλοεπιστάτης κ. Σπυρίδης Νίχαρος ἐδόθησαν ἐν ἐκατομύριον δασκάλος διὰ τὰς οἰκονομίας τῶν ἠμετέρων τοῦ «Παγκόσμιος Ἀρμονία».

* Ὁ πελοπονησιακὸς ὄμιλος Ἀθηνῶν διοργανῶναι διήμερον ἐκδρομὴν μὲ διανυκτερεύσασιν τὸ βῆμα τοῦ Πάργα εἰς τὸ Γαλαξειδί.

* Συνεχίζεται εἰς τὸ Φουγιε τοῦ ἠθροτικοῦ θεάτρου Πειραιῶς ἡ ἐκθεσις καλλιτεχνικῆς δραστηριότητος τῶν μέλων τοῦ Φ.Σ. «Ζήνων».

* Ὁ μεγαλοεπιστάτης κ. Σπυρίδης Νίχαρος ἐδόθησαν ἐν ἐκατομύριον δασκάλος διὰ τὰς οἰκονομίας τῶν ἠμετέρων τοῦ «Παγκόσμιος Ἀρμονία».

* Ὁ πελοπονησιακὸς ὄμιλος Ἀθηνῶν διοργανῶναι διήμερον ἐκδρομὴν μὲ διανυκτερεύσασιν τὸ βῆμα τοῦ Πάργα εἰς τὸ Γαλαξειδί.

* Συνεχίζεται εἰς τὸ Φουγιε τοῦ ἠθροτικοῦ θεάτρου Πειραιῶς ἡ ἐκθεσις καλλιτεχνικῆς δραστηριότητος τῶν μέλων τοῦ Φ.Σ. «Ζήνων».

* Ὁ μεγαλοεπιστάτης κ. Σπυρίδης Νίχαρος ἐδόθησαν ἐν ἐκατομύριον δασκάλος διὰ τὰς οἰκονομίας τῶν ἠμετέρων τοῦ «Παγκόσμιος Ἀρμονία».

* Ὁ πελοπονησιακὸς ὄμιλος Ἀθηνῶν διοργανῶναι διήμερον ἐκδρομὴν μὲ διανυκτερεύσασιν τὸ βῆμα τοῦ Πάργα εἰς τὸ Γαλαξειδί.

* Συνεχίζεται εἰς τὸ Φουγιε τοῦ ἠθροτικοῦ θεάτρου Πειραιῶς ἡ ἐκθεσις καλλιτεχνικῆς δραστηριότητος τῶν μέλων τοῦ Φ.Σ. «Ζήνων».

* Ὁ μεγαλοεπιστάτης κ. Σπυρίδης Νίχαρος ἐδόθησαν ἐν ἐκατομύριον δασκάλος διὰ τὰς οἰκονομίας τῶν ἠμετέρων τοῦ «Παγκόσμιος Ἀρμονία».

* Ὁ πελοπονησιακὸς ὄμιλος Ἀθηνῶν διοργανῶναι διήμερον ἐκδρομὴν μὲ διανυκτερεύσασιν τὸ βῆμα τοῦ Πάργα εἰς τὸ Γαλαξειδί.

* Συνεχίζεται εἰς τὸ Φουγιε τοῦ ἠθροτικοῦ θεάτρου Πειραιῶς ἡ ἐκθεσις καλλιτεχνικῆς δραστηριότητος τῶν μέλων τοῦ Φ.Σ. «Ζήνων».

* Ὁ μεγαλοεπιστάτης κ. Σπυρίδης Νίχαρος ἐδόθησαν ἐν ἐκατομύριον δασκάλος διὰ τὰς οἰκονομίας τῶν ἠμετέρων τοῦ «Παγκόσμιος Ἀρμονία».

* Ὁ πελοπονησιακὸς ὄμιλος Ἀθηνῶν διοργανῶναι διήμερον ἐκδρομὴν μὲ διανυκτερεύσασιν τὸ βῆμα τοῦ Πάργα εἰς τὸ Γαλαξειδί.

* Συνεχίζεται εἰς τὸ Φουγιε τοῦ ἠθροτικοῦ θεάτρου Πειραιῶς ἡ ἐκθεσις καλλιτεχνικῆς δραστηριότητος τῶν μέλων τοῦ Φ.Σ. «Ζήνων».

* Ὁ μεγαλοεπιστάτης κ. Σπυρίδης Νίχαρος ἐδόθησαν ἐν ἐκατομύριον δασκάλος διὰ τὰς οἰκονομίας τῶν ἠμετέρων τοῦ «Παγκόσμιος Ἀρμονία».

* Ὁ πελοπονησιακὸς ὄμιλος Ἀθηνῶν διοργανῶναι διήμερον ἐκδρομὴν μὲ διανυκτερεύσασιν τὸ βῆμα τοῦ Πάργα εἰς τὸ Γαλαξειδί.

* Συνεχίζεται εἰς τὸ Φουγιε τοῦ ἠθροτικοῦ θεάτρου Πειραιῶς ἡ ἐκθεσις καλλιτεχνικῆς δραστηριότητος τῶν μέλων τοῦ Φ.Σ. «Ζήνων».

* Ὁ μεγαλοεπιστάτης κ. Σπυρίδης Νίχαρος ἐδόθησαν ἐν ἐκατομύριον δασκάλος διὰ τὰς οἰκονομίας τῶν ἠμετέρων τοῦ «Παγκόσμιος Ἀρμονία».

* Ὁ πελοπονησιακὸς ὄμιλος Ἀθηνῶν διοργανῶναι διήμερον ἐκδρομὴν μὲ διανυκτερεύσασιν τὸ βῆμα τοῦ Πάργα εἰς τὸ Γαλαξειδί.

* Συνεχίζεται εἰς τὸ Φουγιε τοῦ ἠθροτικοῦ θεάτρου Πειραιῶς ἡ ἐκθεσις καλλιτεχνικῆς δραστηριότητος τῶν μέλων τοῦ Φ.Σ. «Ζήνων».

Η διεύθυνσις τής εφημερίδος εύχεται εις τούς συμπολίτας καί φίλους τής ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΕΠΙ ΤΗ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Της δ. ΕΛΕΝΗΣ ΧΑΤΖΗ

Λόγος εκφωνηθείς κατά την 25ην Μαρτίου εις την εκδρομήν τής «Γαλαξειδιωτικής ενώσεως νέων».

Δέν είναι ή πρώτη φορά που τα Γαλαξειδιώτικα νεάτα, σεις με κα λέιτε να λάβω μέρος στίς εκδρομές σας ή σε άλλες εκδηλώσεις σας. Σας εύχοριστώ γι' αὐτό Μου δίνετε ἔτσι διπλή χαρά. Πρώτα, να βρίσκομαι ανάμεσά σας, καί ύστερα να μπορῶ να συμβάλω κι' ε γὰ στήν ευγενικῶς προστάθεια που ἀναλαμβάνετε. Να κάμετε να ἀναγεννηθῆ τὸ Γαλαξειδί μας.

Γι' αὐτό πρὶν νὰ πῶ δύο λόγια γιά τήν σημερινή «Ἁγία μέρα», ὅπως με παρακαλέσατε, ἢ μάλλον χωρίς νὰ ξεχωρίσω τὸ ένα ἀπὸ τ' ἄλλο — Ἁγῶνες Ἡρώων γιά τήν σωτηρία τής Πατρίδος καί τής Ἐλευθερίας θυμίζε τούτῃ τῆς μέρας, Ἁγῶνα εἰρημικῶ κι' εὐγενικῶ ἔχει τάξει κι' ἡ Ὀμάδα σας με σκοπὸ ἀπ' ἐδῶ κι' ἔμπροσθ γιά τὸ ζήτημα τής μικρῆς μας καί ξεχωρισμένης Πολιτείας — θέλω νὰ σᾶς πῶ, ὅτι τὸ ἔργο τοῦ ἀναλαμβάνετε καὶ μὴν τὸ ἀμελήσετε, νὰ προχωρήσετε με τὸν ἐνθουσιασμό που ἀρχίζετε, με ἀγωνιστικὴ ψυχὴ, με πίστι, με χάρι, με ἀγάπη, καί νὰ ψυχικᾶ χαρισθῆτε σὺν φέρνουν πάντα νικητὲς τούς Ἕλληνας στούς ἱερούς καί δικαίους ἀγῶνες τούς.

Πρὶν ἀπὸ σᾶς, πολλῶτερα, συμπολίται μας, νεί καί μῆ, ἔκαμον τήν ἀρχή, δίνοντας τὸ παραδειγμα τὸ ὅτι οὖν, σεις γίνετε σήμερα οἱ συνεχιστὲς. Τὸ παραδειγμα αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ κρατήσετε ψιλᾶ, νὰ τὸ κάμετε λαμπρότερο. Ἐάν δέν εἴσατε πολλοὶ δέν περῶζει, λίγοι ἦσαν πάντα οἱ Ἕλληνας πρὸς στούς δισκόλους καί μεγάλους ἀγῶνες τούς.

Θὰ τὸ ἀκούσετε ἀμέσως τώρα, ἀπὸ λόγια ἀγωνιστῆ τοῦ 21, ἀποσπασμᾶ ἀπὸ τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ ὁποίου, διδάσκει νὰ σᾶς διδάσσει γιά νὰ τιμῆσατε τὴν σημερινή ἔνδοξη μέρα.

Εἶναι τὸ Ρουμλιώτη στρατηγὸ Μουσταφᾶ Πασᾶ ὁ ὁποῖος τὴν ψυχὴ τῶν ἀγωνιστῶν, τὴν πίστιν τούς, τὴν ἔξαρσὴ τούς. Ἀσχηγῆται ἔνα περιστατικὸ που συνέβη ἀργότερα στὰ 1825, τὴν συνάντησιν του με τὸ Γάλλο Ναύαρχο Δερλιγνύ.

Γράφει λοιπόν: «Δυνάμωσιν τὴν θέσιν τῶν Μύλων καλᾶ καὶ πολεμίσουμεν ἐκεῖ ὅσο νὰ λιώσωμε. Ὅτι ἐν μᾶς πᾶρά αὐτῆν τὴν θέσιν, πάγει καί τ' Ἀνά- τὸ καλύτερο δῶρον πρὸς τὴν εφημερίδα μας ἐπὶ τῆς εὐκαιρίας τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα εἶναι ἡ ἔγγραφὴ νέων συνδρομητῶν.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ...

ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

3ον 8) Ἡ μὴ ἐνίσχυσις καί διευκόλυνσι τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἀφορμὴ λαμβάνω ἀπὸ τὸ τελευταῖον συμβῆν δηλ. τὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς «Ἐλευθερίας» ἢ ὁποῖα ὑπέστη «ἐπιθεσίαν» ἐκ μέρους συμπολιτῶν μας, ἐνῶ πῶντων ἡ θὰ ἔπρεπε μετὰ τὸν τρόπο νὰ διευκολυνθῆ πρὸς ἐγκατάστασίν τῆς ἐντὸς λογικῶν ὁρίων.

Δέν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ὅτι καθε τι που γίνεται εἰς τὸν τόπον μας γίνεται ὄχι μόνον πρὸς ὄφελος τῶν ἐνδοξαίμων ἀλλὰ καί δι' ἄλλους πολλούς.

Θὰ πῆ κανεὶς ὅτι πρέπει νὰ παραβλέψωμεν τὰ πάντα καί νὰ κάνομε τὸ θέλωμεν; Ὅχι! ἀλλὰ αὐτὸ τὸ ὅτι οὖν θέλομεν νὰ γίνῃ νὰ τὸ ἐμποδίζωμεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καί ὄχι ἀφοῦ γίνωμεν ὀρισμένως ἐργασίαι, παρουσιαζόμεθα μετὰ καί λέμε κῆρυξ μετὰ καί πῆγαμε ἀλλοῦ διότι μᾶς ἐνοχλεῖται. Καί σὺν κερκίμα:

Γνωρίζωμεν προκαταβολικῶς ὅτι ἡ ἐγκατάστασις τῆς «Ἐλευθερίας» εἰς τὸ λιμῆν θὰ προκαλοῦσε ἀκαλοσθησίαν (λόγω τῶν βαρῶν) δυσασμίαν (λόγω τῶν καθαρίσματος) κλπ. Δι' αὐτὸ εὐθὺς ὡς ἔπιπτε εἰς τὴν ἀντίληψίν μας ἔνα τέτοιο πρᾶγμα, οἱ ἀρμόδιοι (καί ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ Λιμενικὴ ἐπιτροπὴ) θὰ ἔπρεπε νὰ τούς ἀπαγορεύσωμεν καί νὰ συστήσωμεν εἰς τὸν ἐνδοξαίμων πρὸς τὰ ἠδύνατα νὰ κάνομε τὴν ἐγκατάστασιν τούς ὅπως κι' ἔγινε.

Ποῖον εἶναι τὸ ὄφελος εἰς τὸν τόπον μας; Δέν πιστεύω νὰ χρειάζεται ἐξηγήσει μόνον ἡ ἀπασχόλησις ἐργατικῶν χειρῶν καί ἡ κίνησις τῆς ἀρκαίας.

8) Ἡ ὑπερβολικὴ φορολογικὴ ἐπιθεσίαν.

Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς θρυλικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἡ Κοινότης μας ἐστηρίχθη παντελῶς πᾶρων καί τὸ μόνον ἔσοδόν τῆς εἶναι τὸ ἐκ τῆς ἀμέσου φορολογίας.

Ἐδῶ εἶναι δυστυχῶς τὸ πῶς λεπτό σημεῖον δηλ. ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΟΡΘΗ ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΝΑΓ. ΠΟΡΤΟΥΛΑ

Ἐπειδὴ κρίνομεν ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Π. Πορτοῦλα ἐργασία ὡς πρὸς τὴν ὀρθὴν ἀγωγή τοῦ παιδιοῦ, ἤθελε συμβάλῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν παιδιῶν καί θὰ βοηθήσῃ τούς γονεῖς εἰς τὸ ἔργον τῆς ὀρθῆς πνευματικῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων τῶν, ἀρχίζομεν ἀπὸ τῶν παρόντων φύλλου νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἐν λόγῳ ἐργασίαν. Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Πορτοῦλας, τὸν ὁποῖον εὐχριστοῦμεν καί ἐντεῦθεν διὰ τὴν προσφορὰν του αὐτῆ, εἶναι ὁ πεδὶ εἰδικὸς περὶ τὰ θέματα αὐτά, ὡς εὐκατασκευαστὸς ἐπὶ σειρά ἐτῶν.

Ἡ Δίσις τῆς εφημερίδος.

Πολλοὶ γονεῖς περιορίζονται μόνον εἰς τὴν ὑφροντίδα διὰ τὴν τροφὴν καί ἐνδυμασίαν τῶν παιδιῶν τούς καί διὰ τὴν μόρφωσιν καί ἐπαγγελματικὴν τούς ἐξελίξιν καί παραμελοῦν τὸν σπουδαιότερον παράγοντα τῆς ὀρθῆς ἀγωγῆς ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἠθικὴ διαπαιδαγώγησις καί ἡ ἠθικὴ προστασία τοῦ παιδιοῦ. Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ κίνδυνοι τοῦ περιβάλλοντος τὰ παιδιὰ καί τὸς νέους γενικῶς εἶναι πολλοί καί ἀπρόσμενοι.

1) ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν τούς 2) ἀπὸ τὸν περιβάλλον μέσα στὸ ὅπου ζοῦν καί ἀνατρέφονται. 1ον) Τὸ παιδί κινδυνεύει ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν τούς, διότι φέρει μετὰ τὸν τὸ σπέρμα τοῦ κακοῦ..... «Ἐγκειται ἡ δίκαια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελὲς ἐπὶ τὰ ποινὰ τῆς νεότητος αὐτοῦ».....

Αὐτομάτως τὸ κακὸν παρουσιάζεται καί ἐνεργεῖ μετὰ μας..... Ἐ τοι τὰ μάτια, ἡ γλῶσσα, ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὰ ὄργανα τοῦ κακοῦ, οὕτως ἔχονται ὁ ἀνθρώπος, ἂν δέν ἔχη τὴν ἠθικὴν διαπαιδαγώγησιν καί προστασίαν, δύναται καί ἀπὸ τὴν παιδικὴν τὴν ἡλικίαν νὰ ἐξελιχθῆ εἰς ἐγκληματίαν, ὡς εἶναι καὶ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν διάφορα περιστατικά. Οἱ παράγοντες τοῦ σὺγκρατοῦ τὸν ἀνθρώπο ἀπὸ τῶν κινδύνων εἶναι ἡ πείρα καί ἡ κρίσις, ἀλλὰ τὸ παιδί στερεῖται τούτων καί ἡ ἠθικὴ ἡ παιδικὴ εἶναι ἐκείνη που κατευθύνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς ὀρμῆς καί παρορμησίης καί ἔτσι ἐν ἀνάγκῃ τὸ παιδί ἀγρύπνητος καθοδηγῆσεται καί προστασίαι.

2ον.) Οἱ κίνδυνοι ὅμως αὐτοὶ ἐ-

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου εύχεται εις τούς ἀπανταχοῦ συμπολίτας ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΝΟΣΤΑΛΓΩΝΤΑΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Πέρασαν οἱ χαρῆτισμοί. Πάει κι' ἡ «κοῦφι» ἐβδομάδα. Πόσο γρήγορα κυλάει ὁ χρόνος! Καί σὺν τῆς μᾶς ἀφίει στὸ πέρασμά του; Ἄν α μ ν η σ ε ι ς. Ναί! ἀλλὰ μᾶς φέρνει καὶ σκέψεις. Ἡ ἀνάπλησις τῶν παρὰστάσεων ἔλεγε ἡ ψυχολογία εἶναι αἰτία γι' αὐτές.

Τὴ μᾶς νοιάζει ὁμως. Ὅτι κι' ἐν εἶναι αὐτὲς τῆς μέρας μᾶς παρὰσχοῦν οἱ σκέψεις, οἱ ἀναμνήσεις Ἁναμνήσεις που ἔχουν τὴν πηγή τούς στὴν ἴδια ἐβδομάδα, τὴ Μ ε γ α λ η η. Τότε ὁμως που εἴμασταν τὰ παῖδια. Παιδιὰ καί στὸ Γαλαξειδί. Αὐτὸ εἶναι τὸ πῶς σπουδαῖο! Σὺν καθίσις φρόνιμα καί κᾶν ὅλες τῆς δουλειᾶς στὸ σπῆτι ἔλεγε ἡ μητέρα θὰ σοῦ ἀγοράσω τὸ διδλαρίκι μετὰ τὰ ἐγκώμια.

Τρέχοντας τότε κάνομε ὅτι μᾶς πρῶτα. Ὁ μπάμπας — Νικόλαος (παί κι' αὐτὸς) μᾶς μᾶζευε ἀπὸ ἔνα μῆνα πρὶν στὸν Ἄϊ — Γιάννη νὰ κάνομε πρόβες στὸ ψάλισμα γιά τὰ ἐγκώμια. Μόνον τὰ κορίτσια ἔλεγε, κανεὶς ἄλλος.

Βλέπεις τόσο ἔνοι, Γαλαξειδιῶτες βέβαια ἀπὸ Ἀθῆνα καί Πειραιᾶ θὰ ἐρχόντουσαν νὰ κάνομε Μεγάλῃ Ἐβδομάδα κι' ἀνάστασι στὸ Γαλαξειδί. Ἐπρεπε κι' ἡ χωριάτικα νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ καλῆ. Καί χωριστὰ πὸ τὸ Μῆτσος ὁ Βασιλεῖου θὰ εἶναι τὴν χωριάτικα τῶ Ἄϊ — Νικόλα μπόρσοι νὰ εἶναι πιὸ τέλειος καί νὰ μᾶς πᾶρῃ τούς ἑνορτίες. Ποιὸ τὸ ἀνεχτοῦ αὐτὸ.

Ἐτοὶ κατὶ μᾶς ἐσπραχνεποῖδὸν δυνά τὸ κι' ἔξω ἀπ' τῆς δυνάμεις μας, τὸ ἔκολλιστοῦν ἔνα τέταρτο πρὶν στὴν ἐκκλησίαν νὰ κάνομε τῆς πρόβες.

Ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τῶν Βοῶν εἴμασταν στίς θέσεις μας. Τὸ «Ἰσοῦ ὁ Νυμφίος ἔρχεται» τὸ τραβᾶμε τόσο, σὺν νὰ μὴ θέλαμε νὰ τελειώσῃ ποτέ. Ἄν καί εἴμασταν στὸ δεξιφᾶτῃ ἐκτελοῦσαμε καί χρέπ ἀστέρου. Ἐτοὶ ὁ μπάμπας — Κωνσταντῶν ὁ Ζαγοράς μὸλις τελείωνε ἡ ἐκκλησία μᾶς ζητοῦσε τὸ λόγο. Κι' αὐτὸ γίνονταν κάθε χρονιά.

Τὸ τροπᾶρι τῆς Κασσιανῆς καί ἄρχισε. Ἄλλα στο τέλος τούς πάντα οἱ μισοὶ που καθώμασταν πῆσω-οἱ ἄλλοι ἦσαν ἔρθοι γιά νὰ μᾶς δλέτη ὁ κόσμος — εἴχαμε πᾶρει τὸν πρώτο. Κι' ὅταν σχόλαξε ἡ λαμβάνομε μέρος. Ἄφηνε ὁ ὕπνος τοῦ μεσημεριοῦ; Περσασμένως ἀναμνήσεις ὁμως ὄλα αὐτά.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Φιλανθρωπικοῦ καί οἱ ἄποροι Γαλαξειδίου εύχονται εις τούς δωρητὰς καί συμπολίτας ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Φιλανθρωπικοῦ καί οἱ ἄποροι Γαλαξειδίου εύχονται εις τούς δωρητὰς καί συμπολίτας ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

πῆγοφαί, περιστρέφουν τὸν δωμὸν μετὰ τὰ νῶμα τῆς Πίνδου, τοῦ Γράμμου, τῆς Τρεμπεισίας, τῆς Κάμης, τοῦ Μοροβᾶ, τοῦ Ἐλ-Ἀλαμῆ, τοῦ Ρῆμιν. Καί δέν ἐσημεῖωθῃ ἀποῦσια προφορᾶς καί θυσίας ἀπὸ τὸ προσκλητήριον τῆς Κορέας διὰ τὴν Ἰαγκοκόμιον Ἐλευθερίαν, ὅπου ἡ ἰδέα Ἑλλᾶς παρῆται καί τὸ αἶμα ἄλλοκο προσεβέρθη. Καί ἀρνίξει ἀκόμη τὸ Ἑλληνικὸν αἶμα εἰς τούς εὐπράχους ἀγῶνας τῆς Κύπρου.

Καί χυεταί, διὰ τῆς καταπυρνωσίσεως καί τὸ σκότος τῆς ἐπαισχύνου τῶν τυραννῶν τῶν τυραννῶν, τὸ ἄραιο Βορειοεισημερινὸν αἶμα τῶν ἀπαρμιλλῶν αὐτῶν Ἑλλήνων.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὴν ἡμέραν αὐτὴν τὴν ἱερὰν καί ἁγίαν ἐκστοιμίσει μετὰ ὑπερηφανίαν τὸν ὕμνον τοῦ Ρῆγα Φερραίου, καί τιθέμενον ὑπὸ τᾶς σκιᾶς τῶν προγόνων τούς, ἐσοληπῆ καί εἰς τὸ μέλλον, ἐφ' ὅσον ὁ ἥλιος δέν ἀνατέλλῃ καί θὰ οἰδᾶσκαί ἡ ἱστορία, τὸν ὕμνον τοῦ Πυθᾶρου: «Ἰτε παῖδες Ἑλλήνων».

Τὰ ἀραιότερα διηλωτικῶν τῆς εὐγνωμοσύνης ἡμῶν τῶν ζῶντων πρὸς τούς σκαπαεῖς τῆς δόξης τοῦ 1821 ἀς εἶναι ὁ ὑπερήφανος θαυμασμός μας καί ἡ νοερά στροφή τῆς σκέψεως ὄλων μας πρὸς τὸν Τύμβον τῶν ἄγνωστον Στρατιωτῶν. Ἐκεῖ σήμερον πρὸ τοῦ ὑπερόχου αὐτοῦ Τᾶ φου — Συμβόλου εἰς ὄλας τὰς Ἑλλήνας πλῆεις πλῆεις καί χωρία θὰ ὑπακλῆθῃ θοῦν τὰ λάβαρα καί οἱ σημαῖαι τῶν Ἑλλήνων καί θὰ παρελάσωμεν τὰ Παιδιὰ τῶν σημερινῶν Ἑλληνίδων Μαννάδων.

Ἑλληνες ἀδελφοί, ἄνω σκάμεν τὰς καρδίας μας σήμερον. Ἡ Πατρίς μᾶς προστάζει:

«Παιδιὰ μου τίμια, ἐνωμένα ὄλα μαζὶ ψάλλετε:

Ἄπ' τὰ κόκκαλα θγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερὰ καί σὺν πρῶτ' ἀνδρειωμένη χαρῆ ὁ χαῖρε Ἐλευθερία. Κ. ΒΛΑΧΟΣ Ἀντιστράτηγος ἔ. ἀ.

Η ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΝΕΩΝ εύχεται εις τούς ἀπανταχοῦ εύρισκομένους νέους συμπολίτας ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

25Η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος) ὄλογο ἀνδρείοι περὶ τὸν ἑσπαρακτικὸν ἀποκράτορα, τὸν δορυμένον λέοντα ἐξέτουν εἰς τὸ ἀνοῖγειν χάσμα τῶν τοιχῶν, ὡς φράγμα τὰ στήθη τῶν. Μυριόστομος θριαμβικῆς ἀλλολαγμῶς, ἐξέρχεται τὸν Ἀσιανὸν στίφιν, καί τὰ Βυζαντινὰ δοῦκινα κρεκάζονται.....

... Σπαρτακτικὴ ἡ κραυγὴ ἀκούεται ἐκ τῆς πόλις ἐδῶ... Ὁ Ἕλληνας Βασιλεὺς πίπτει ἠρωικῶς εἰς τὴν πύλιν τοῦ Ἁγίου Ἰωαννοῦ, ὡς ἀπλοῦς στρατιωτῆς, σάκων τὴν τιμὴν τῆς Ἑθνικῆς ὑπερηφανείας...

Ἡ Θεοῦ χεῖρ ὑποτίθει, ἡ Ἁγία Σοφία ἐρηπύεται... Ὁ Μωαβεὶς προσερχετὰ τὸ πρῶτον εἰς τὸς βόλους τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας... Ὁ Μωαβεὶς γουλιανῆς πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπέζης καί δέπνων τῆς τῆς Μῆκων, εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν...

Ἄς μεταφερθῶμεν τώρα εἰς τὴν ἔτεραν ἄκρην τῆς γεφύρας (25 Μαρτίου 1821). Ὁ ἴδιος τότε: Ἐναν μεγαλειώδη τιναγμὸν τῶν Ἑλλήνων, ζωντικῶν, φοτοβόλων... θὰ ἴδωμεν τὸν σεβασμίον ἀρχιερεῖα Παλαῖων Πατρῶν Γερμανῶν, ἀναπέμπον τὴν εὐχριστίαν τῶν δέσπων πρὸς τὸν Θεόν καί μετὰ τὴν λειτουργίαν ὑπόνοια τὴν Σημαῖαν τῆς Ἐπαναστάσεως...

Τὴν διπλωμασίαν τῆς Εὐρώπης δεσποζομένην ὑπὸ τοῦ καργελορίου Μέτερνικ, μίαν διαπληκτικῶν Εὐρώπην, εὐμετέβολον καί τολαντευομένην... Τὴν Ὀθωμανικὴν ἀποκροτορίαν ἐν ἀναρχίᾳ καί ἀποσυνδύσει...

Τὸν Μεχμέτ ἀλῆν τῆς Αἰγύπτου, τὸν Ἄλῃ Πασᾶν ἐν Ἡτῆροι, Ἄβανίφ καί Στερεζ Ἑλλάδι, τούς Ἀραβῶς ἐν Ἐπαναστάσει... τούς Παοσάδες τῆς Συρίας, Παλαστίνης καί Βαγδάτης κηρύσσοντας ἑαυτούς αὐτοκεφάλους... Τὰς ἡγεμονίας Βλαχίας καί Μολδαβίας, ἀνεξαρτοῦσι μῆνας, ὑπὸ τούς Φαναριώτας... Τὸν Πασάδονγλου κυριαρχοῦντα τῆς Βουλγαρίας. Τὴν Σερβίαν ἑπαναστατήσανσαν (ἀπὸ τοῦ 1905) ἀνεξαρτοποιήσανσαν...

Καί ἐπὶ τὸ καταστροφῆτος τῆς γεφύρας, ὡς ἔθνηκῃ συνδετικῇ ἔθῃ, ἡ συνεχῆς φρουρὰ τοῦ μαρμαρωμένου Βασιλῆα, ἐκπροσωποῦμενη ὑπὸ τῶν κλεφτῶν καί ἀρματωλῶν, τὰ ἀκαμπαφροῦρα τῆς Μάνης καί τοῦ Σου

νηφ/στ: Ηλίας Π. Κουμπουρόλης

